

Сьогодні

Володимир Вакуленко

Землі розтискаються рани
Гримить повсякдення, гримить.
І сунеться лихо шатрами,
І спокій зухвало йдуть бить.
Потріскався мозок на друзки,
Ростуть з підземелля гриби,
Зав'язують карка мотузки...
Життя на могилі журби
Навколішки молиться, просить:
"О, Боже, спаси! Захисти!"
Суспільство, що ж коїться? В морзі
Духовність лежить у біді.
19.07.05р.